

„A remény zarándokai”- jubileumi év

Az egyetemes Egyház jövőre rendes jubileumi évet ünnepel, mely minden huszonötödik évben fordul elő. A jubileumi év mottója, a Ferenc pápa által meghirdetett: „A remény zarándokai” - fogja vezérelni a zarándokokat egész éven át. A szentév 2024. december 24-én a szentkapu kinyitásával veszi kezdetét. Maga Ferenc pápa lép át elsőként a kapun.

A szentév különösen az Isteni Irgalomra hív mindenkit, az elfogadásra és megbocsátásra. Krisztus követői számíthatnak Isten irgalmára, bűneik megbocsátására és az Istennel való kiengesztelődésre. Az Egyház a jubileumi évben arra hívja híveit, hogy kövessék Krisztust, aki azért jött, hogy megkeresse a bűnösöket, az elveszett bárányt, meggyógyítsa a betegeket, megszabadítsa a rabságban sínylődőket. Ahogy maga Jézus hirdette a zsinagógában: „Az Úr Lelke van rajtam, azért kent fel engem, hogy örömhírt vigyek a szegényeknek. Elküldött, hogy hirdessem a foglyoknak a szabadulást, a vakoknak a látást, hogy szabadon bocsássam az elnyomottakat, és hirdessem az Úr kegyelmének esztendejét.” (Lk 4,18-19). Mi, akik az Isten irgalmában találunk menedéket, legyünk Krisztus követői és cselekedjünk hasonlóképpen felebarátainkkal.

A zarándok egyház buzdít minden hívő embert, hogy elzarándokoljon valamelyik szent helyre, vagyis kegyhelyre, és lépjen át a szent kapun, hogy elnyerje Isten irgalmát, bűnei bocsánatát és az Istennel való kibékülést. Ahogy a jubileumi év előttünk áll, minden lehetőség megadódik számunkra, hogy elzarándokolva, a szent kapun átlépve teljes búcsút nyerjünk. Hiszen minden székesegyház és szent hely a Mennyei Atya háza, ahol Isten lakik. A szent kapu pedig maga Jézus Krisztus, akin keresztül eljutunk a Mennyei Atyához és az Ő házába.

A „remény zarándokaiként” újra elkötelezzük magunkat a hit mellett, Krisztus mellett, az egyetemes Egyház mellett. A világbéke legyen számunkra mindennapi imaszándék, hogy Isten gyermekei újra békességben élhessenek, Isten szándéka szerint.

Ahogy készülődünk a karácsonyra, gondoljunk Isten szeretetére, aki eljön hozzánk, a mi érdemeink nélkül is. Minden karácsony Isten irgalmára utal. Fogadjuk Isten szeretetét és irgalmát az életünkben. A kisedd Jézus űzze ki a sötétséget a világból és uralkodjon minden ember szívében.

Minden jótévőnek, olvasónak és támogatónak kívánok áldott, boldog és békés Karácsonyt és kegyelemben, egészségben gazdag Újesztendőt!

Minden jótévőnek, olvasónak és támogatónak kívánok áldott, boldog és békés Karácsonyt és kegyelemben, egészségben gazdag Újesztendőt!

Tete Remis SVD

Pápai Missziós Művek magyarországi igazgatója

A Szent Gyermekség Műve 15. évfordulójára

2024. október 5-én a fóti Szeplőtelen Fogantatás templomban tartottuk a Szent Gyermekség Műve újjászületésének 15. évfordulóját. A találkozóra az ország több pontjáról érkeztek gyermekek és animátorok. Eljöttek Nyíregyházáról, Patakról, Pásztórol, Mátészalkáról, Rákosszentmihályról és Piliscsabáról. Regisztráció után 15 percben képekkel elevenítettük fel az elmúlt 15 év történéseit.

Az ünnepet Tete Remis atya, a Pápai Missziós Művek magyarországi igazgatója nyitotta meg és köszöntötte a jelenlévő atyákat, majd Kiss-Rigó László szeged-csanádi megyéspüspök mutatta be a szentmisét és buzdította a fiatalokat Krisztus követésére.

Rövid szünet után következett a finom ebéd, amit egy missziós apuka, Koródi Szilárd főzött bográcsban. Ezt csak egy óriási torta tudta felülmúlni, amit mindenki kitörő örömmel fogyasztott. Délután Greguss Anna megrázó tanúságtételét hallgattuk meg az afrikai gyermekek életéről, aki a missziósok kérdéseire is örömmel válaszolt.

Ezt követően több lehetőségből választhattak a jelenlevők. Lehetett métázni, focizni, kézműveskedni, mesét hallgatni vagy lelki beszélgetésre menni.

Családias, szívet-lelket melengető együtt ünneplés volt ez a 15. születésnap. Hála legyen érte a minket mindenkor szerető Mennyei Atyának.

Keserű Márta animátor, Fót

Fonyódi látogatás

Az őszi szünet kellős közepén eljött hozzánk Fonyódra Remis atya, hogy meséljen nekünk és barátainknak a misszióról, illetve, hogy meglátogassa a balatonboglári és fonyódi missziós csoportot. Először a már kirepült 'nagyokkal' találkozott, akik többsége a Dunántúl különböző szegleteiben idén kezdte meg középiskolai tanulmányait. Nagyon jólesett az a gondolata, hogy ők most elviszik azt a tüzet, lángot, amit itthon kaptak az elmúlt években.

Valamivel későbbre vártuk azt a négy családot, akiket megfogyatkozott kis csapatunk idén hívott meg, hogy gyermekeik csatlakozzanak hozzánk. Remis atyával előbb a szülőknek meséltük el, mit is takar pontosan a gyermekmisszió, és ebben mi az ő szerepük, addig a gyerekek egymással játszottak.

Ezután mindnyájunknak vetített a világ minden tájáról, és mesélt a saját gyermekkoráról is, illetve a különböző országok jó gyakorlatairól. Megérintette a szívünket. Az estet vacsora zárta, amin jó volt elbeszélgetni a hallottakról.

Nagyon szépen köszönjük Remis atyának, hogy időt szánt ránk, velünk volt, és lelkesített. Reméljük, hogy még sok gyermekem tudunk segíteni a következő években "kis imával és kis áldozatokkal".

Kovács Orsolya animátor, Fonyód

Gyermekek segítenek gyermekeknek

Október 25-én 34 tanuló csatlakozott a kunadacsi Szent Margit Katolikus Iskolából a Missziós

Gyermekek Társaságához. Jelmondatuk: „Kis imával és kis áldozattal a gyermekek segítenek gyermekeknek”. Remis atya avatta fel őket templomunkban az iskolai szentmise keretében. Izgottan készültek a gyermekek az ünnepélyes avatásra. Remis atya az irgalmas szamaritánus történetéről prédikált nekünk: "Ki is az én felebarátom? Meglátjuk-e, hogy kinek van szüksége segít-

ségre, és meg is merjük-e tenni?"

A gyermekek elmondták a fogadalmat, majd Ruskó Norbert atya, az iskola lelki

vezetője megáldotta a missziós rózsafüzéreket és a sapkákat, amelyeket a teljes iskola előtt vehették át a missziós gyermekek. Büszkéek voltak arra, hogy ezt a küldetést a beteg, árva és szegény gyermekekért vállalták!

Köszönjük Remis atyának és Sebastian atyának, hogy még januárban, az iskolai lelkinapon együtt voltak velünk és elindulhattunk ezen az úton!

*Kecskemétné Halcsik Mónika
animátor, Kunadacs*

Jegyzvén szalmaszállal

– ... mindig és mindig:
bűnökben édesült, iramult napok
habjaiban fuldokló emberek,
egy szalmaszállal, tudjátok-e?
talán a menthetetlent mentitek.

... kívül és belül:
poklosan örvényült, háborult világ,
de a remény sohasem meghaló,
ha minden utolsó szalmaszál
ABBÓL A JÁSZOLBÓL VALÓ!

Nagy Gáspár

A misszió a hit túlcsoordulása

Az Isteni Ige Társasága és a Pápai Missziós Művek október 12-én tartotta a világmisszió országos ünnepét a Názáret Misszióházban, Budapesten.

Délelőtt Felföldi László pécsi megyéspüspök tanított a jelenkor missziójáról, majd ő volt a délután bemutatott szentmise főcelebránsa is a kulturális műsorok után. Az ünnep mottója így szólt: „Ne féljete!”

Algon Sudarman SVD bicskei káplán vezette a reggeli imádságot. Ebben könyörgések hangzottak el a világ missziójáért, a misszionáriusokért, a munkatársaiért, rábízva őket és az egész emberiséget Szűz Mária közbenjárására.

A nap folyamán Elmer Hernandez SVD vasvári káplán, a Fülöp-szigeteki vendégmunkások papja konferált.

Juhos Ferenc SVD provinciális helyettes köszöntötte Felföldi László püspököt, a rendtársakat, a plébániákon dolgozó rendtestvéreket, a különböző közösségeket.

Tete Remis SVD, a Pápai Missziós Művek igazgatója Pauline Jaricot-ról beszélt, aki támogatta a francia missziókat, elterjesztette az Élő Rózsafüzér mozgalmat, amelyet 1822. május 3-án alapított meg, de amely csak száz évvel később, 1922. május 3-án kapott pápai jóváhagyást. Kezdeményezése összekapcsolódott aztán a Propaganda Fide mozgalommal, a mindenkor pápa első és legfontosabb szervezetével, mely a hit terjesztését támogatja anyagilag és imával világszerte. „Senki nem gondolta volna, hogy Pauline kezdeményezése ilyen sikerrel jár! Mindnyájan meghívtak vagyunk” – tette hozzá Tete Remis.

Felföldi László pécsi megyéspüspök elmondta, a misszió lényege: Ne féljete! Hogy ezen az úton elinduljunk, fontos, hogy legyőzzük a félelmet, ami zavar, akadályoz. A püspök a misszionáriusok példáját állította elének, akik több ezer kilométerről jöttek, hogy

megmutassák túlcserélődött hitüket; nyelvről, otthonról, családról, kultúráról lemondva Krisztus szeretetének tanúi legyenek. Elsőként a szamariai asszonyt említette, akitől Jézus inni kért a kútnál. Amikor megtapasztalja Jézus odafigyelő jóságát, rájön: ezt a megbocsátó, elfogadó, segítő szeretetet kereste. Ezért megy vissza a faluba, és délben, amikor senki nem jár a kúthoz, hívja az embereket, hogy találkozzanak Jézussal.

A második példa Fülöp apostol volt, aki a feltámadás után odaszegődik az etióp kincstárnok mellé. Felföldi László hangsúlyozta: a misszionárius az, aki odaszegődik a másik ember mellé. Bármi elég, hogy megszólítsunk valakit, aztán ebből kiindulva

tudunk beszélni neki Krisztusról. Ne félj mellé szegődni, és Krisztusról beszélni! – biztatott a püspök.

A harmadik példa az a közösség, amely egy bénát visz Jézus elé Kafarnaumban, amikor egy házban tanít, de a tömeg miatt nem tudnak bemenni hozzá. Kibontják a tetőt, leengedik a beteget. Bejutnak Jézushoz. „Erre ő rájuk nézett, és a hitüket látva meggyógyította a bénát.” Felföldi László a bibliai példa kapcsán hangsúlyozta, mennyire fontos ma közösségben, összefogva Jézus elé vinni a „bénát”, együtt imádkozni érte – ez az egyházközségek jövője.

A püspök végül arra biztatott, higgyünk abban, hogy az életünknek van értelme, van küldetése. Hallgassuk meg azok panaszait, akik csalódtak Istenben, családban, Egyházban, közösségben, és hirdessük az örömhírt. A püspök Sík Sándor versét idézve zárta beszédét: „A testvéreknek, kik az éjben járnak, az Isten küldött szentjánosbogárnak.”

A délelőtt folyamán az Imperfectum együttes koncertet adott, majd tanúságot tett apa és lánya, az Erdélyből 30 éve áttelepült Molnár Szilárd és Boglárka az együtt megtett 300 kilométeres zarándokútjukról.

A finom ebéd után kulturális programok színesítették az együttléteket, majd Felföldi László pécsi megyéspüspök bemutatta a szentmisét.

Összeállította: Sz.B.

Befektetés az életbe

Az első katolikus misszionáriusok 150 éve jelentek meg Pápua-Új-Guineában, azóta bennszülött keresztények egyháza lett. Arnold Schmitt német Mariannahilli misszionárius, 25 éve él itt. Ő az utolsó szolgálatban levő német miszionárius az országban.

Plébátiatemploma Gorokában van, közvetlen szomszédságban az ún. settlements-szel. Ezek olyan negyedek, ahol a legszegényebb emberek egyszerű körülmények között élnek. Az áramot és a vizet illegálisan csapolják meg. A helyi politikusok legtöbbször szemet hunynak, végül is mindig jön egy következő választás.

Pápua Új-Guinea lakosságának háromnegyede abból él, amit a kert és a tenger ad. A fölöslegüket eladják az útszélien vagy a piacon. Ám az egyre növekvő városok szélén egyre nehezebb az ún. megélhetési gazdálkodás. Alig vannak kertek. Na-

gyon sokan munkát keresnek: állást fizetéssel, ami a rokonság szélesebb köreit is el tudná látni. Ám ezek a lehetőségek meglehetősen ritkák egy olyan országban, ahol az emberek csak néhány évtizede indultak el a hagyományos életformából a modern felé.

A pápua új-guineaiak 40%-a nem tud se írni, se olvasni. Nincs iskolakötelezettség. Alig kivitelezhető is lenne egy olyan szigeten, ahol a gyermekek és fiatalok többsége nehezen megközelíthető völgyekben és félreeső falvakban lakik. Aki mégis akar és tud iskolába járni, annak fizetnie kell, mert a kormány nem teszi lehetővé az ingyenes oktatást. A beiratkozási költségen túl, ami az iskola fenntartását és a tanárok fizetését fedezi, kötelező egyenruhát hordani. A könyveket is a családoknak kell megvenni.

Arnold atya dogmája: „Minden embernek, aki tanulni szeretne, meg kell kapnia a lehetőséget”. A gorokai Szűz Mária Szeplőtelen Szíve templomhoz tartozó közösségi központban Arnold atya lebontotta és felújította a romos épületrészeket, tanítókat vett fel, könyveket, füzeteket, tollakat vásárolt. Nemcsak a közösség gyermekei és a pisswarai bérmálkozni szándékozó gyermekek tanulhatnak itt, hanem az édesanyák is szívesen jönnek a központba. Például Rose Jacob. Ő szeretne angolul tanulni. „A 3. osztályt még elvégeztem – mondja –,

Arnold atya lebontotta és felújította a romos épületrészeket, tanítókat vett fel, könyveket, füzeteket, tollakat vásárolt. Nemcsak a közösség gyermekei és a pisswarai bérmálkozni szándékozó gyermekek tanulhatnak itt, hanem az édesanyák is szívesen jönnek a központba. Például Rose Jacob. Ő szeretne angolul tanulni. „A 3. osztályt még elvégeztem – mondja –,

de tovább nem tudták finanszírozni a szüleim a tanítatásomat. Nem akarok nap mint nap a piacon ülni és zöldséget árulni. Egy boltban szeretnék dolgozni.” Szomszédja, Josepha Mision egy év után hagyta abba az iskolát. „Szeretnék végre újságot olvasni” – mondja – „és munkát találni.”

Ilyen és hasonló álmokról Arnold atya gyakran hall. Arról, hogy tovább képezhessék magukat az emberek, a pénz is dönt. Egyszer megvásárolt fegyvereket fiataloktól, azzal a feltétellel, hogy a pénzt azonnal iskolátogatóra fordítják. Masumave falu térségében az erdőben és a folyó mentén 9000 ember él. Arnold atya itt két különösmást – közösséget és kápolnát – lát el. Egy kávétermesztő is él itt, akinek – bár gazdagabb, mint mások –, szintén nem könnyű a három gyermekét éveken át iskolába járatni.

Gorokában egy lány kopogtat be a plébániára az édesanyjával. A 18 éves lány, Marie Theres, egy éve ül otthon, a 10. osztályban megbukott. Arnold atya ismeri a családot, 6 gyermeket nem tudnak taníttatni. Arnold atya segíti ki őket pénzzel, így Marie Theres egyelőre tovább tud tanulni.

„Az állam nem teljesíti kötelezettségét – mondja Arnold atya – de ha én tudok segíteni, néhány ember életét a helyes irányba terelni, az már siker. És ez sikerül is nekem!”

Ezt megerősíti előjárója, Valentine Gryk is, Goroka lengyel származású püspöke. Ő boldog, hogy a nem mindennapi német pap az ő csapatában van. „Arnold atya meg tudja nyerni az embereket” – mondja.

A plébániatemplom területén nemsokára folytatódik az építkezés. A kis közösségi

tanács, melyhez immár sok erős nő is tartozik, már terveket kovácsol.

„Én az életbe fektetek be” – így látja Arnold atya. „És mindennap tanulok is hozzá”.

missio magazin 5/2024

Ford.: Sz. B.

Várjuk olvasóink véleményét

a Népek Missziója hírlévéli
cikkeiről, valamint a misszióval kapcsolatos
kérdéseiket is.

Üzenetet honlapunkon
keresztül is lehet küldeni:

<http://papaimisszio.hu>

pmmmisszio@gmail.com

„Mert gyermek születik, fiú adatik nekünk,
s az ő vállára kerül az uralom.
Így fogják hívni: Csodálatos Tanácsadó,
Erős Isten, Örök Atya, Béke Fejedelme.” Iz. 9, 5.

**Kívánok áldott, boldog, békés Karácsonyt
és kegyelemben, egészségben, szeretetben
gazdag boldog új esztendőt!**

„For to us a child is born, to us a son is given,
and the government will be on his shoulders.
And he will be called Wonderful Counselor, Mighty God,
Everlasting Father, Prince of Peace.” Is. 9, 6.

**Wish You a Merry Christmas
and Prosperous Happy New Year!**

P. Tete Remis SVD

Magyarországi Pápai Missziós Művek igazgatója

missio
PÁPAI MISSZIÓS MŰVEK
Hungary